

[Margrete Auken]

så man sikrer, at medlemmerne altid har en repræsentation dér, løser ikke vores problem.

Vi vil gerne støtte den fortolkning af ændringsforslaget og opfordre til, at udvalget bagefter finder ud af, hvordan vi får strikket os sammen, så vi kan få det her til at fungere. Det er meningsløst, at vi binder os alt for fast ved stive udsagn. I betragtning af, at vi sidder med et så stort og kompliceret område, ville det være umuligt for os at løse nogen problemer, hvis vi ikke kan løse det her på den anden side af sommerferien, uden at vi behøver at kalde hele forsamlingen sammen én gang til for at sige, hvordan vi får alle partier med.

Vi støtter ændringsforslaget ud fra den fortolkning, at det ikke fordobler udvalget, og opfordrer til, at man får løst problemet med de partier, der ikke vil få repræsentation ved hjælp af det her ændringsforslag. Det mener jeg ikke de gør, sagt af erfaring fra de almindelige folketingsudvalg.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er til hr. Tinning, som før sammenlignede sit ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen med den model, vi kender fra Nordisk Råd.

Nu har nogle af os stukket hovederne sammen, og vi mener at have fundet frem til, at i Nordisk Råd har man det sådan, at også de, der er stedfortrædere, deltager helt aktivt – heldigvis, vil jeg da sige – på lige fod. Det kender vi også fra Europarådsdelegationen, og vi kender det fra andre af den slags modeller.

Derfor vil jeg spørge hr. Tinning: er det, han vil sammenligne med, ikke snarere Udenrigspolitisk Nævn, hvor man faktisk skal sende afbud, for at ens personlige stedfortræder kan komme ind, men hvor hele kredsen, både medlemmer og de personlige stedfortrædere, modtager alle dokumenter? Er det den model, vi taler om?

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Tinning for en sidste kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jamen så vil jeg da håbe, at det bliver så klart, så der ikke er brug for flere. Jeg skal sige til hr. Bjørn Elmquist, at jeg før kom til at sige to ting, som kunne forstås modstridende.

Det, jeg sagde før, var, at vi tænker det på den måde, at udvalget på 9 personer fungerer som et udvalg på 9 personer, at der altså ved møderne er 9 personer og ikke 12, 14, 15 eller 18, selvfølgelig slet ikke 20. At jeg fik kaldt det Nordisk Råd-modellen, var ikke kloget gjort, fordi det forvirrer.

Hvis vi tager det helt forfra, går det altså ud på, at folketingsudvalget er på 9 personer, at der til hver af de 9 er knyttet en personlig stedfortræder. Det betyder, at hvis et medlem ikke kan komme til et møde, kan den personlige stedfortræder komme. Det er sådan, det er, og derfor skulle der altså aldrig blive mere end 9 medlemmer.

Det var den sidste korte bemærkning og forhåbentlig tilstrækkeligt opklarende.

Aase Olesen (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte det tekniske ændringsforslag i tillægsbetænkningen og i øvrigt det ændringsforslag, som er stillet af VS. Med den fortolkning, hr. Tinning gav her, må jeg sige, at jeg er helt enig. Jeg mener, det er den model, man anvender i Udenrigspolitisk Nævn, og det er den, vi kan støtte.

Men som fru Margrete Auken gjorde opmærksom på, imødekommer det ikke de små partiers behov for at blive orienteret, og jeg vil være indstillet på, at også Det Radikale Venstre skal arbejde for, at vi kan få lavet en ordning, sådan at de partier, der ikke bliver repræsenteret i udvalget, kan blive orienteret. Vores megen snak om åbenhed, åben debat, folkelig forståelse for de her ting, er ikke meget værd, hvis 2-3 partier herinde er udelukket fra arbejdet.

Hvad angår den henvendelse, vi har fået fra nogle læger, som hr. Bjørn Elmquist omtalte, må jeg sige, at jeg mener, vi skal holde fast ved den formulering, som paragraffen fik ved anden behandling. Argumentationen om, at man vil være afskåret fra at lave forsøg, der skal forbedre den eksisterende behandling, vil altid kunne bruges og vil altid kunne anvendes til at udvide forsøgsområderne. Det er præcis det, vi her ønsker at